

Výpočet zápisníku

Martin Štroner, 10.2008

Běžně používaný postup měření osnovy vodorovných směrů ve skupinách je velmi propracovaný a je optimalizován pro optomechanické přístroje se skleněnými kruhy s posunem pomocí pastorku nebo repetiční svory. Změna nastavení počátečního čtení zde slouží k rovnoměrnému rozložení měření po vodorovném kruhu a tím ke snížení chyby z nerovnoměrného dělení. S nástupem elektronických teodolitů a totálních stanic, které toto nastavení umožňují pouze virtuálně (pouze se přičítá konstanta, nedochází k odečítání na jiném místě), je použití změny nastavení počátku a následný výpočet zápisníku s využitím redukovaného průměru nejen neškodným anachronismem, ale také zavedení zbytečné závislosti mezi výsledné vypočítané úhly (nikoli směry, redukcí na počátek je výsledek vypočítaný v zápisníku úhel, nikoli směr).

Je vhodné z hlediska technologie měření dodržet zavedené zvyklosti, ačkoli v mnohých případech již nemají opodstatnění, ale nenastavovat jiné čtení na počátek a zápisník počítat prostým průměrem ze všech skupin. Pokud je požadováno, aby počáteční směr měl hodnotu 0,0000^o, redukce se provede až u celkových průměrů, kde má charakter konstanty a nemá vliv na přesnost (dojde jen k pootočení celé osnovy).

Rozbor výpočtu zápisníku s redukcí a bez redukce

Následující rozbor ukazuje hromadění směrodatných odchylek pro výpočet zápisníku klasickým způsobem při měření osnovy čtyř vodorovných směrů ve dvou skupinách. Hodnota $^i\varphi_j$ je směr v i -té skupině na bod j – průměr ze dvou poloh. Výsledný směr je značen bez indexu nahoře φ_j .

Tab. 1 Výpočet zápisníku

Č.b.	1. skupina	2. skupina	1. sk – red.	2. sk – red.	Průměr ze dvou sk.
1	$^1\varphi_1$	$^2\varphi_1$	$^1\varphi_1 - ^1\varphi_1 = 0$	$^2\varphi_1 - ^2\varphi_1 = 0$	0
2	$^1\varphi_2$	$^2\varphi_2$	$^1\varphi_2 - ^1\varphi_1$	$^2\varphi_2 - ^2\varphi_1$	$\frac{1}{2} (^1\varphi_2 - ^1\varphi_1 + ^2\varphi_2 - ^2\varphi_1)$
3	$^1\varphi_3$	$^3\varphi_3$	$^1\varphi_3 - ^1\varphi_1$	$^2\varphi_3 - ^2\varphi_1$	$\frac{1}{2} (^1\varphi_3 - ^1\varphi_1 + ^2\varphi_3 - ^2\varphi_1)$
4	$^1\varphi_4$	$^4\varphi_4$	$^1\varphi_4 - ^1\varphi_1$	$^2\varphi_4 - ^2\varphi_1$	$\frac{1}{2} (^1\varphi_4 - ^1\varphi_1 + ^2\varphi_4 - ^2\varphi_1)$

Derivace pro výpočet směrodatných odchylek ve formě skutečných chyb:

$$\varepsilon_{\varphi_1} = 0, \quad (1)$$

$$\varepsilon_{\varphi_2} = \frac{1}{2} \cdot (\varepsilon_{1\varphi_2} - \varepsilon_{1\varphi_1} + \varepsilon_{2\varphi_2} - \varepsilon_{2\varphi_1}), \quad (2)$$

$$\varepsilon_{\varphi_3} = \frac{1}{2} \cdot (\varepsilon_{1\varphi_3} - \varepsilon_{1\varphi_1} + \varepsilon_{2\varphi_3} - \varepsilon_{2\varphi_1}), \quad (3)$$

$$\varepsilon_{\varphi_4} = \frac{1}{2} \cdot (\varepsilon_{1\varphi_4} - \varepsilon_{1\varphi_1} + \varepsilon_{2\varphi_4} - \varepsilon_{2\varphi_1}). \quad (4)$$

Měřené směry ${}^1\varphi_j$ lze považovat za nezávislé a měřené se stejnou směrodatnou odchylkou $\sigma_\varphi^2 = 1$ mgon, kovarianční matice \mathbf{M} proto má tvar:

$$\mathbf{M} = \begin{pmatrix} \sigma_\varphi^2 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \sigma_\varphi^2 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \sigma_\varphi^2 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \sigma_\varphi^2 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \sigma_\varphi^2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \sigma_\varphi^2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \sigma_\varphi^2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \sigma_\varphi^2 \end{pmatrix}. \quad (5)$$

Pořadí veličin je ${}^1\varphi_1, {}^1\varphi_2, {}^1\varphi_3, {}^1\varphi_4, {}^2\varphi_1, {}^2\varphi_2, {}^2\varphi_3, {}^2\varphi_4$.
Jacobiho matice derivací:

$$\mathbf{F}^T = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & 0 & 0 & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ -\frac{1}{2} & 0 & \frac{1}{2} & 0 & -\frac{1}{2} & 0 & \frac{1}{2} & 0 \\ -\frac{1}{2} & 0 & 0 & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & 0 & 0 & \frac{1}{2} \end{pmatrix}. \quad (6)$$

Kovarianční matice \mathbf{S}_2 výsledných směrů:

$$\mathbf{S}_2 = \mathbf{F}^T \cdot \mathbf{M} \cdot \mathbf{F} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0,5 & 0,5 \\ 0 & 0,5 & 1 & 0,5 \\ 0 & 0,5 & 0,5 & 1 \end{pmatrix}. \quad (7)$$

Z kovarianční matice je zřejmé, že směrodatná odchylka odpovídá průměru úhlu ve dvou skupinách a kovariance mezi jednotlivými výslednými úhly jsou vysoké, odpovídají korelačnímu koeficientu $r = 0,5$.

$$r = \frac{S(i,j)}{\sqrt{S(i,i) \cdot S(j,j)}}. \quad (8)$$

Totéž lze snadno vypočítat pro tři skupiny, čtyři skupiny atd.

$$\mathbf{S}_3 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0,67 & 0,33 & 0,33 \\ 0 & 0,33 & 0,67 & 0,33 \\ 0 & 0,33 & 0,33 & 0,67 \end{pmatrix}. \quad (9)$$

$$\mathbf{S}_4 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0,5 & 0,25 & 0,25 \\ 0 & 0,25 & 0,5 & 0,25 \\ 0 & 0,25 & 0,25 & 0,5 \end{pmatrix}. \quad (10)$$

Korelační koeficient je ve všech případech stejný, polovina vlivu působícího chyby je společná.

V případě prostého průměrování výsledků skupin má kovarianční matice měření \mathbf{M} stejný tvar, postup odvození je obdobný, jen jednodušší. Jacobiho matice \mathbf{F} má pro dvě skupiny tvar:

$$\mathbf{F}^T = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & 0 & 0 & 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 & 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 & 0 & \frac{1}{2} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 & 0 & \frac{1}{2} \end{pmatrix}. \quad (11)$$

Kovarianční matice \mathbf{S}_2 výsledných směrů:

$$\mathbf{S}_2 = \mathbf{F}^T \cdot \mathbf{M} \cdot \mathbf{F} = \begin{pmatrix} 0,5 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0,5 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0,5 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0,5 \end{pmatrix}, \quad (12)$$

$$\mathbf{S}_3 = \begin{pmatrix} 0,33 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0,33 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0,33 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0,33 \end{pmatrix}, \quad (13)$$

$$\mathbf{S}_4 = \begin{pmatrix} 0,25 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0,25 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0,25 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0,25 \end{pmatrix}. \quad (14)$$

Výsledky výpočtu jsou nezávislé směry, které mají odpovídající přesnost a jsou vhodnější pro další zpracování (testování, vyrovnání MNČ apod.).

Závěr

Klasickým výpočtem se do výsledků výpočtu osnovy směrů zanáší závislosti, vypočítány jsou úhly s jedním společným ramenem. V současné době při použití moderních přístrojů je to zbytečné a neopodstatněné, pročež to nebudeme používat.

Literatura

[1] Böhm, J. – Radouch, V. – Hampacher, M.: Teorie chyb a vyrovnávací počet. Geodetický a kartografický podnik, Praha 1990.